

РЕШЕНИЕ

№ 1619

гр. София, 11.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Ванина Колева**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12655** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба на НАЦИОНАЛНИЯ СЪВЕТ ПО ЦЕНИ И РЕИМБУРСИРАНЕ НА ЛЕКАРСТВЕНИТЕ ПРОДУКТИ /НСЦРЛП/, чрез процесуалния представител юрк. Е., срещу решение № 20215636 от 05.10.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 3-ти състав по НАХД № 5241/2020 г. С касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон, при допуснати съществени процесуални нарушения и необоснованост. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, редовно и своевременно уведомен, се представява от юрк. К., който поддържа жалбата. Подробни съображения излага в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма], чрез процесуалния си представител юрк. Н., изразява становище за неоснователност на жалбата. Представя отговор на касационната жалба, в който е изразено становище по съществуващото на спора. Претендира разноси по делото.

Представителят на СГП счита, че касационната жалба е неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, XXII касационен състав, като се запозна с

обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съгласно чл. 218 от АПК съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци, като за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с материалния закон, съдът следи служебно.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното решение.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било Наказателно постановление № НП-166 от 31.07.2020 г. издадено от председателя на Национален съвет по реимубрсирание на лекарствените продукти /НСЦРЛП/, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 4500 лева за извършено нарушение чл. 5, ал. 1 във вр. с чл. 42, т. 2, във вр. с чл. 8, ал.1, т. 2 от Наредбата за условията, правилата и реда за регулиране и регистриране на цените на лекарствените продукти, във вр. с чл. 289, ал.1 във вр. с чл. 291, ал.1 от ЗЛПХМ.

Анализирайки събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства въззивният съд е приел за установена описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка, неоспорена от страните.

От правна страна СРС е приел, че [фирма] е осъществило състава на посочено в НП нарушение, което е прието, че не представлява по смисъла на чл. 28 от ЗАНН „маловажен случай“. Въпреки така установеното от обективна страна нарушение, въззивният съд е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са били допуснати съществени процесуални нарушения, в частност на нормата на чл. 34, ал.1, предл 1 от ЗАНН, изключваща приложението на чл. 34, ал.1 предл. 1, алт. 2 от ЗАНН, както и на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, водещи до отмяна на НП.

Настоящата касационна инстанция, намира, че така постановеното решение е правилно като краен резултат, но по различни от изложените в него мотиви.

Както се посочи по-горе за да отмени НП, първостепенният съд е приел, че е допуснато нарушение на чл. 34, ал. 1, пр. 1, алт. 1 от ЗАНН, тъй като АУАН не е издаден в рамките на тримесечния срок, считано от дата на подаване на сигнала в НСЦРЛП от [фирма].

Този извод не се споделя от настоящата касационна инстанция.

Съгласно чл. 34, ал. 1, изр. второ, предл. първо от ЗАНН, не се образува административно наказателно производство, ако не е съставен АУАН в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението.

Идеята на законодателя с въвеждането на давностни срокове за образуване на административнонаказателни производства, е да се стимулира активността на наказващия орган, като за всяко едно административно нарушение бъде наложено съответно наказание и то в разумен от извършването му срок. В цитираната норма са

предвидени два срока, тъй като установяването на нарушението може да е както при неговото извършване, така и в един последващ момент. След като нарушителят бъде открит, ако не е изтекла една година от извършване на нарушението, административнонаказателното производство следва да бъде образувано със съставянето на акт за установяване на административно нарушение в тримесечен срок. Изтичането на който и да е от тези два срока е пречка за съставянето на АУАН, а в случай, че бъде съставен такъв, то издаденото въз основа на него наказателно постановление е незаконосъобразно.

Според разясненията, дадени с Тълкувателно решение № 4/29.03.2021 г. на ВАС по т. д. № 3/2019 г., "откриване има, когато компетентният орган разполага с данните, въз основа на които да установи нарушението и да идентифицира извършителя му. Това е момента, в който необходимите за това материали и/или информация са налични в съответната администрация, защото от тогава фактически и юридически съществува възможност овластеният за това орган да определи субекта на нарушение, времето и мястото на извършването му, ведно със съществените му признаци от обективна и субективна страна по определен състав".

В случая, неправилно въззивният съд приема, че на административния орган е станал известен нарушителя на датата - 15.10.2019 г., когато е подаден сигналът от [фирма]. Така подадения сигнал е изпратен до различни институции и в него не се съдържат данни за конкретно извършено от [фирма] нарушение. По така подадения сигнал е извършена проверка на 14.11.2019 г. на обекта на нарушителя и с оглед на това на тази дата от извършващият проверката контролен орган е установен нарушителя. При това положение, касационната инстанция намира, че е спазен срока по чл. 34 от ЗАНН и АУАН е издаден в предвидения тримесечен срок.

Неоснователни са и мотивите на СРС че при издаване на наказателното постановление е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и в частност нормата на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, водещо до ограничаване на правото на защита на нарушителя, доколкото административно наказващия орган не е обсъдил депозираното от писмено възражение по съставения АУАН. Разпоредбата на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН създава процесуално задължение на наказващия орган преди да се произнесе по преписката с актовете по чл. 53, ал. 1 или по чл. 54, изр. 1 от ЗАНН да извърши проверка за законосъобразност и обосновааност на АУАН, да прецени направените възражения и при необходимост да извърши или възложи разследване на спорните обстоятелства. Органът по ръководство и решаване в извънсъдебната фаза не дължи експлицитно манифестиране на резултата от тази си процесуална дейност, което следва и от изискването за съдържание на наказателното постановление по чл. 57, ал. 1 от ЗАНН и на мотивираната резолюция за отказ за прекратяване по чл. 54, изр. 1 от ЗАНН.

По същество на спора, настоящият съдебен състав на съда намира, че не е налице допуснато от [фирма] нарушение на чл. 5, ал. 1 във вр. с чл. 42, т. 2, във вр. с чл. 8, ал.1, т. 2 от Наредбата за условията, правилата и реда за регулиране и регистриране на цените на лекарствените продукти, във вр. с чл. 289, ал.1 във вр. с чл. 291, ал.1 от ЗЛПХМ.

Съгласно разпоредбата на чл. 5, ал. 1 от НУПРРРЦЛП лекарствен продукт може да се продава на цена не по-висока от утвърдената по чл. 2, ал. 1, от пределната цена по чл. 2, ал. 3 или от регистрираната цена по чл. 2, ал. 4. Л. продукт Herceptin Solution 600 mg/5 ml е включен в Позитивния лекарствен списък и се заплаща с публични средства

/от бюджета на НЗОК при 100 % ниво на заплащане/, с оглед на което относима към случая е цената по чл. 2, ал. 1, която е и пределна цена съгласно чл. 2, ал. 2. Съгласно чл. 7, ал. 2 от НУПРРРЦЛП Съветът поддържа и актуализира Позитивния лекарствен списък. На основание чл. 57, ал. 1 от НУПРРРЦЛП актуализацията се извършва на 2-ро число всеки месец с влезлите в сила решения на Съвета, като в т. 2 на същата алинея са обхванати решенията за промяна на лекарствен продукт, включен в Позитивния лекарствен списък. Отделно от това Съветът води публичен регистър на утвърдените цени на лекарствени продукти по чл. 261а, ал. 1 от ЗЛПХМ като на основание чл. 7, ал. 1, т. 1 от НУПРРРЦЛП в неговите правомощия и задължения е включена и поддръжката и актуализирането на регистъра. Същевременно съгласно чл. 7, ал. 3 от НУПРРРЦЛП всички публични регистри по ал. 1 и Позитивния лекарствен списък се обявяват на интернет страницата на Съвета, от което следва, че информацията в тях е общодостъпна.

По силата на разпоредбата на чл. 57, ал. 1 от НУПРРРЦЛП, П. лекарствен списък се актуализира с влезлите в сила решения на съвета. Следователно, значението на този списък се изразява в публично уведомление до субектите на задължения по наредбата, включително търговците на едро, за промяната – в случая на цената на лекарствения продукт. Този извод се налага и тъй като в наредбата не се предвижда задължение за НЦСРЛП да уведомява директно по друг начин тези търговци, а предоставянето на тази информация по посочения публичен начин е свързано със задължението по чл. 5, ал. 1 от НУПРРРЦЛП. Предвиденият ред – за уведомяване първо на притежателя на разрешението за употреба, а впоследствие от негова страна за предприемане на действия за уведомяване на търговците на едро, които от своя страна следва да уведомят търговците на дребно за промяната, не води до убедителен извод за обвързващо действие на това уведомление относно търговците на едро, след като до същите не достига изявление от публичен субект и въпросното уведомление би могло да достигне по различно време до различните търговци на едро, съответно съществува неяснота относно съдържанието на изявлението като обем и естество на информацията, което води до правна несигурност. Поради това позоваването на въпросното уведомление от страна на Р. България Е. в качеството му на притежател на разрешение за употреба на посочения лекарствен продукт, адресирано до Ф. Ф. Е., с което го уведомява за решение на НЦСРЛП от същата дата и утвърдената нова цена на лекарствен продукт Herceptin 600mg/5 ml - 2418, 64 лв., не може да обоснове извод за обвързващото му действие в обсъжданата насока. С оглед на правната сигурност релевантно е публичното оповестяване чрез публичния регистър на НЦСРЛП, което не е съобразено от първоинстанционния съд. Поради изложеното и тъй като търговецът е реализирал продажбите в периода предхождащ датата на актуализация на Позитивния лекарствен списък с влязлото в сила решение Н.-19451/02.08.2019 г. и вписано в приложение № 4 „Пределни цени на лекарствени продукти, включени в позитивния лекарствен списък“ на Позитивния лекарствен списък на 02.09.2019 г., не се доказва извършено нарушение на чл. 5, ал. 1 от НУПРРРЦЛП.

По разноските:

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за

заплащането на правната помощ, в минимален размер.

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл.първо от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр.второ от ЗАНН, обжалваното решение като краен резултат е правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София - град, XXII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20215636 от 05.10.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 3-ти състав по НАХД № 5241/2020 г.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНИЯ СЪВЕТ ПО ЦЕНИ И РЕИМБУРСИРАНЕ НА ЛЕКАРСТВЕНИТЕ ПРОДУКТИ /НСЦРЛП/ да заплати на [фирма] съдебни разноси по делото в размер на 80 /осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: